

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Rusu Marin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Rusu Marin Valerian, *născut la 18 octombrie 1990, originar și domiciliat în com. Condrița, mun. Chișinău.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.12.2014 – 17.12.2014;

Instanța de apel: 29.01.2015 – 03.04.2015;

Instanța de recurs: 03.07.2015 – 21.10.2015.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 17 decembrie 2014, Rusu M. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, la 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Conform art. 85 Cod penal lui Rusu M., prin cumul parțial de sentințe, la pedeapsa stabilită s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilite prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 07.03.2013, sentința Judecătoriei Ialoveni din 22.04.2013 și încheierea Judecătoriei Ialoveni din 07.04.2014, stabilindu-i definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate de natura aceleia care s-a folosit inculpatul pe un termen de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt* a constatat că Rusu M., în perioada de timp 03 iulie 2014 ora 18:00 și 04 iulie 2014 ora 08:30, avînd scopul

realizării intenției sale infracționale îndreptate spre însușirea pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se în casa lui Grigoriță V., amplasată în or. Ialoveni, str. 1 Mai nr. 12, în care avea acces liber, a profitat de faptul că nu a fost observat de nimeni și a sustras pe ascuns din geanta lui Grigoriță V., care se afla pe masă în aceeași odaie, bani în sumă de 1 000 euro, echivalentul a 19 232 lei, cu care a părăsit locul faptei infracționale, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială considerabilă.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, furtul, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altor persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401- 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către inculpatul Rusu M., care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În motivarea cererii de apel a indicat că, prima instanța i-a aplicat o pedeapsă prea aspră fără a lua în considerație faptul că el și-a recunoscut vinovăția în cele comise și că partea vătămată nu are careva pretenții față de dînsul. Mai mult ca atît, inculpatul a manifestat o căință sinceră față de cele comise și dorește să se corecteze.

A remarcat că, suspendarea condiționată a executării pedepsei va fi o modalitatea de executare a pedepsei echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2015 apelul inculpatului a fost respins ca nefondat, iar sentința a fost menținută fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, audiind participanții la proces, raportînd situația de fapt la cea de drept, cercetînd argumentele invocate de părți, în coraport cu materialele dosarului penal, s-a ajuns la concluzia că apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Astfel, instanța de apel, a reținut că prima instanță corect a încadrat juridic acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, și just a decis sancționarea inculpatului Rusu M. prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 2 ani.

În același context, instanța de apel a apreciat ca fiind echitabilă pedeapsa stabilită de prima instanță, menționînd că la stabilirea pedepsei aceasta a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, de circumstanțele atenuante și anume, căința sinceră, dar și de circumstanțele agravante – săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

De asemenea, Colegiul penal a ținut să accentueze faptul că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului nu va contribui la reeducarea

acestuia, care anterior a mai fost condamnat cu suspendarea condiționată executării pedepsei, însă nu a tras concluziile corecte reieșite din condamnarea anterioară.

Din considerentele menționate supra, instanța de apel a conchis că prima instanță la emiterea sentinței a ținut cont de prevederile normelor materiale și procesuale, respectiv a pronunțat o sentință legală, din care motive instanța de apel a respins apelul inculpatului și a menținut sentința contestată fără modificări.

6. Inculpatul Rusu M., nefiind de acord cu decizia instanței de apel a contestat-o cu recurs ordinar și fără a invoca vreun temei pentru recurs dintre cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu dispunerea remiterii cauzei penale la rejudecare în prima instanță, argumentând că a fost indus în eroare de către partea vătămată, care i-a propus să sustragă banii sub pretextul de a-i fi înlăturat termenul de probă, pentru ca ulterior să poată părăsi teritoriul Republicii Moldova.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către inculpatul Rusu M., menționând că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece criticele recurentului nu au fost argumentate conform exigențelor stipulate de art. 427 din Codul de procedură penală.

8. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Articolul 430 Cod de procedură penală stipulează cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs ordinar, inclusiv obligația recurentului de a indica temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărârii.

Din textul recursului declarat în cauză rezultă că, inculpatul Rusu M. nu a respectat aceste cerințe, inclusiv prevederile art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cerință esențială față de recurs, prin care autorul trebuie să invoce concret unul din temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care este conținutul acestuia, argumentarea nu din punct de vedere al stării de fapt, ci a problemei de drept și prin ce cauza dată are importanță deosebită pentru jurisprudență.

Astfel, recurentul nu invocă nici un temei din cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, însă solicită reaprecierea stării de fapt a cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri legale, însă un asemenea temei ca reaprecierea probelor nu se regăsește în prevederile normei sus menționate.

În acest context, instanța de recurs ține să puncteze că, aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor, au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ceea ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept.

În recursul ordinar declarat nu este specificat în ce constă problema de drept de importanță generală ce există în cauză și care este eroarea comisă de instanța de apel, ce ar motiva casarea hotărârii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Ținând cont de cele enunțate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție constată că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

9. Pentru aceste motive, conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul ***Rusu Marin Valerian*** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2015, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 20 noiembrie 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru